

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
 Ετήσια Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδας, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Μοθώνη, τὴν 9 Φεβρουαρίου Ν. 1831.

Κύριε Κόμη,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὴν Υ. Ε. ὅτι κατ' αἰτησίν μου ὁ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργὸς εὐηρεστήθη νὰ μὴ ἀποστείλῃ ποσότητά τινα δαμαλίδος ἐπιτηδείαν νὰ προφυλάξῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν εὐλογίαν.

Ἐνεχείρισα ἐκ ταύτης πρὸς τὸν Ἀρχιῤατρὸν τοῦ ἐν Ναβαρίνῳ νοσοκομείου καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιχειρουργὸν τοῦ ἐν Μοθίωνῃ, προτρέπων αὐτοὺς νὰ κεντρώσουν τοὺς ἡλικιωμένους καὶ τὰ νήπια, ὅσοι ἤθελον τοὺς παρουσιασθῇ. Εἰδοποίησα περὶ τούτου τὸν Κύριον Διοικητὴν, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω καὶ πρὸς τὴν Υ. Ε. δύο φυάλας τοῦ προφυλακτικοῦ τούτου, ἐπισυνάπτων ἐνταῦθα καὶ τὰς περὶ τῆς χρήσεώς του ὁδηγίας, διὰ νὰ τὸ διαθέσῃ ὅπως ἤθελε κρίνει καταλληλύτερον. Ἡ Υ. Ε. γνωρίζει ἀναμφιβόλως τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διαδοθῇ εἰς τὴν Πελοπόννησον, καθὼς καὶ εἰς τὰς νήσους, ἡ πολύτιμος αὕτη μέθοδος.

Ὑποσημειοῦμαι κτλ.

Ὁ Στρατοπεδάρχης Διοικητὴς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Γαλλικῶν Στρατευμάτων ΣΝΕΙΔΕΡ.

Ἀρ 3113. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Σνεϊδερ.

Εὐγνωμονεῖ μεγάλως ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰς δύο φυάλας, περιχεύσας δαμαλίδας, τὰς ὁποίας εὐηρεστήθητε νὰ τὴν ἀποστείλετε, καθὼς καὶ διὰ τὸ φυλλάδιον τὸ διαλαμβάνον περὶ τῆς χρήσεως τοῦ προφυλακτικοῦ τούτου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στρατιωτικοῦ Φαρμακοποιείου διέταξεν νὰ διανεμηθῇ τὴν δαμαλίδαν αὐτὴν εἰς διάφορα μέρη εἰ ὁδηγίαι δέλουσι μεταφρασθῇ Ἑλληνιστί καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Διοικηταί, διηρθεύμενοι καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν,

δέλουσι λάβει τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας, ὥστε τὸ κέντρομα τῶν παιδίων νὰ ἐκτελῇται ὅταν τὸ δυνατόν τακτικῶς.

Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ἐκ τούτου οὐσιώδεις ὠφελείας καὶ χαίρει, Κύριε Στρατηγέ, διότι θὰ τὰς χρεωστεῖ εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐεργετικὴν διάθεσίν σας, τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθητε νὰ ἐμπνεύσετε καὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Πολέμου.

Δέχσθε καὶ αὖτις τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2—14 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 8764. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 3106 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν τελευτωτικὴν δημοπρασίαν τῆς δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως συγχωρεῖται νὰ γίνεταί ἔνωσις πολλῶν τμημάτων εἰς ἓν ἄλλ' ἀπαιτεῖται ἡ προσφορά νὰ ὑπερβαίνει τὴν εἰς τμήματα τιμὴν κατὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦλάχιστον, καὶ τότε ἡ δημοπρασία ἀνανεοῦται, καὶ διαρκεῖ εἰσέτι τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γένη ἡ ἔνωσις τῶν τμημάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀναφοραί.

Ἀρ. 1601. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
 Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΣ ΑΓΡΟΥΣ.

Ἀμα λαβὼν τὴν ὑπ' Ἀρ. 2993 ἐγκύκλιον τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος, δὲν ἔλεψα ἐγκαίρως νὰ κοινοποιήσω αὐτὴν ἀλληλοδιαδύχως πρὸς τε τὴν ἐνταῦθα Ε. Δημογεροντίαν καὶ λοιπὸν, προκρίτους τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τῶν τὰ δυσχερὴ καὶ φορικὰ ἀποτελέσματα τῆς παρελθούσης ἀναρχίας, καὶ ἀταξίας, μ' ἀκρασίων ἀνιμῶν ἐξέφρασαν πρὸς ἐμὲ τὴν ὁποίαν ἀγανάκτησιν εἰμπνευσεν εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ τὰς καθεστώων στασιῶδες κίνημα τῶν κατοίκων Λιμενίου κατὰ τὴν Σπάρτην.

Συνενοηθέντες λοιπὸν μετὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, ἐνέκριναν ν' ἀφιερωθῇ καὶ εὐθεὶς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξουσίαν, ἐξηγουντες τὴν κατὰ τοῦτο ἀγανακτήσιν των.

Ἡ Δημογεροντία ἀκολουθήσασα τὴν θύλησιν τῶν πηλῶν, παρέλαβε τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην πρὸς τὴν περισσοτέρων, καὶ τὴν διεύθυνεν εἰς ἐμὲ διὰ νὰ σὺ τὴν ἐξαποστείλῃς, τὴν ὁποῖαν λαμβάνω τὴν τιμὴν να ἀποικλείσω ἐνταῦθα ἑμοῦ καὶ ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς αὐτῆς Δημογεροντίας.

ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βεβήτατον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Τοποτηρητὴς Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Λ. 3068.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Δ. Τοποτηρητὴν τῆς Ἐπαρχίας Ἀργους.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία αὐτῆς.

Κοινοποιηθεῖσα ἀλληλοδιαδόχως εἰς διαφόρους τῶν πολιτῶν ἢ ὑπ' Ἀρ. 2993 ἐγκύκλιος τῆς Α. Ἐξουχότητος τοῦ Σ. Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἤνυξε τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὸ κατὰ τῶν καθεστώτων στασιῶδες κίνημα τῶν κατοίκων Λιμενίου κατὰ τὴν Σπάρτην, καὶ δὴ αὐθόρμητοι ἐνέκριναν κατ' εὐρείαν ν' ἐξηγήσουν δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὴν Α. Ἐ. τὴν κατὰ τοῦτο δικαίαν ἀγανάκτησιν των, τὴν ὁποῖαν ἐξαποστέλλομεν πρὸς τὴν εὐγενεῖαν σας διὰ νὰ τὴν διευθύνετε συντόμως πρὸς τὴν Α. Ἐ. ἐκφράζοντες ἰδίως τὸ ὁποῖον σέβας καὶ ἀφωσίωσιν προσφέρουν οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρὸς τὸν ἑνδοξόν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀργεῖ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Νικόλαος Ζεγκίνης, Γ. Ἀλπανόπουλος, Θ. Μοθωνιὸς, Α. Καλογερόπουλος, ὁ Γραμματεὺς Ν. Ἰωάννου Κορδίας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΥΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε!

Αἱ πρὸ τῆς ἀφίξεώς σας διατρέχουσαι κινδυνώδεις περιστάσεις, κατατραυματίσασαι κυρίως καὶ πολυπαθῶς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, κατεπλήνωσαν ἐπισιθητῶς καὶ τοὺς ὑποφαινομένους, οἵτινες συνεχῶς ἀναμιμνησκόμενοι τούτων θάρρους, καταταράττονται. Τούτων ἀπάντων τὸ ἀφόρητον πικρὸς συναίσθανόμενοι (τὰ ὁποῖα σκοπῶμεν νὰ ἐκτραγωδήσωμεν ἐν μέρει ἕκαστον) περαδρόμως διεσώθημεν, ἀλλ' ἐπατήσατε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ἀνεδέχθητε κατὰ τὴν ἐγκάρδιον θέλησιν μας τὰς ἡνίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτω βαθμιδῶν ἀπαλάττοντες διὰ τῶν σοφῶν σας μέτρων τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τὰς δυσχερεῖς καὶ φρικώδεις ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἐτιδρομὰς, ἐντρυφήθησαν ἀπαντες πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν χρεὴ, καὶ ἤδη θεωροῦσι παχυματικὴν τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν των, ζῶντες ἐν εὐνομίᾳ, ἀσφαλείᾳ, καὶ εὐταξίᾳ, καὶ ἐλπίζοντες ἐτι πλέον τῇ δυνάμει καὶ φιλάνθρωπίᾳ τῶν Σ. Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ τῇ ἐπιπόνῳ συμπράξει τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος, νὰ ἀξιώσωμεν ὅσον οὕτω τελείας ἐξστρατείας καὶ ἀποκταστικῆς τῆς φιλῆς πατρίδος.

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ, ὡς πληροφορούμεθα, τινὲς τῶν κατοίκων Λιμενίου κατὰ τὴν Σπάρτην, ἔχοντες ὄργανα τοὺς Μαυρομιχαλίδας, μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν καθεστώτων στασιῶδες

κινήματα, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ὅποια ἀξιοδύνατα ἀποτελέσματα ἐγενήθησαν ἐναντίον τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς, καὶ περιουσίας μας, ἀπὸ τὴν πείραν τῆς παρελθούσης ἀναρχίας καὶ ἀταξίας, (καὶ ἐν τούτοις ὑποπτευόμενοι μήπως τοιαύτης φύσεως ῥαδιουργίαι γίνουσι αἰτίαι τοῦ νὰ νομίσουν οἱ ξένοι ὅτι τὸ ἔθνος ἐκπαιδεῖται πάλιν νὰ περιπέσῃ εἰς ἀναρχίαν καὶ ταραχὴν) προστρέχομεν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὥστε διὰ τῆς σοφῆς καὶ ἀγρύπνου δραστηριότητός της νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα κρίνῃ ἀναγκαῖα, διὰ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὰς ὑπερασπιζομένας ἡμᾶς Συμμάχους Αὐλὰς, πόσον ἀποδοκιμάζομεν καὶ οἰκτείρομεν τὰ ἀξιοκατάκριτα κινήματα τῶν κατοίκων τοῦ Λιμενίου, καὶ πόσον εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ περιμένωμεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐταξίας τὰ εὐεργετήματα, τὰ ὁποῖα μᾶλλον ὑπόσχεται ἡ εὐμενὴς πρὸς τὸ ἔθνος διέθεσις των. Ἐκφράζοντες ἐνδομύχως τὴν πρὸς τὴν Υ. Ε. εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν μας, ὑποσημειοῦμεθα μ' ὅλον τὸ βαθύ σέβας.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἀργους, Νικόλαος Ζεγκίνης, Γ. Ἀλπανόπουλος, Θ. Μοθωνιὸς, Α. Καλογερόπουλος, ὁ Γραμματεὺς Ν. Ι. Κορδίας.

Οἱ Πολῖται: Δ. Τζόρκης, Μ. Κάρδης, Α. Ξιμακόπουλος, Γ. Θεοφάνης, Π. Ἰωαννουσῆς, Δ. Κάρδης, Μ. Π. Μιχαλόπουλος, Ι. Τσουλουφίδης, Γ. Τζάκας, Δ. Πατουδάνος, Γ. Π. Μιχαλόπουλος, Ν. Βόκος, Ν. Ἰωαννουσῆς, Α. Ἰωαννίδης, Γ. Παρόπουλος, Ι. Πατρίδης, Α. Π. Σπύρου, Π. Λαγοδηρόπουλος, Α. Γεωργιάδης, Δ. Μανικάρδης, Ι. Σέλερης, Ι. Γ. Βλέσης, Σ. Π. Μιχαλόπουλος, Γ. Ἀνιφιότης, Π. Ψυχός, Π. Κηληρόπουλος, Α. Γεωργίου, Δ. Αἰζόπουλος, Α. Στασινοπούλου, Α. Πέπας, Σ. Π. Αἰζόπουλος, Η. Ἀνιφιότου, Ιω. Σκληρός, Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Α. Φινιότης, Δ. Αραγώνης, Α. Παναγιώτου, Ι. Σκληρός, Γ. Πετρόπουλος, Γ. Μίντας, Ι. Θεοδοσίου, Ν. Σταματόπουλος, Ν. Κολιαλεξής, Γ. Ἀνδρεάδης, Α. Δούμπος, Θ. Αἰζόπουλος, Α. Βλέτης, Γ. Πατέντης Καρδουνάκης, Π. Πατρίδης, Α. Τζερνίδης, Δ. Θεοφάνης, Σ. Μανιός, Θ. Π. Γεωργίου Καρμιτζίος, Θ. Τρικουνόπουλος, Δ. Ἀνδριτζάνος, Α. Βελιζάνης, Μ. Ἰωάννης, Π. Μανουσάκης, Γ. Γαργάλης, Π. Γρίτζης, Α. Μιχάλης, Θ. Γυμναστής, Μ. Κατάνος, Η. Κοβεντζής, Γ. Γαλινός, Α. Π. Ἀθανασίου, Γ. Γεωργίου, Φ. Ζηγγελάνης, Δ. Μπαρπερόπουλος, Π. Γεωριτρός, Μ. Μπολάτζης.

Ἀναφορὰ τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς νὰ κρίνῃ, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη ἐγκλήματος εἰς τὴν ἐπὶ τὴν Γερουσίαν τοῦ Γερουσιαστοῦ Π. Μαυρομιχάλη.

Κατὰ τὸ δέχγυλλαν τῆς Α. Ε. πρὸς τὴν Γερουσίαν, συνῆλθε σήμερον ἡ Ἐπιτροπὴ, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος, ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπ' ὄψιν, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη ἐγκληματικὴ εἰς βίρος τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, μέλους τῆς Γερουσίας.

Ἄπαντα αὐτὰ τὰ ἐγγράφα διεξήλθεν ἐπισταμένως, καὶ ἐξάγει ἐξ αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὁ αὐτὸς Π. Μαυρομιχάλης, ἀρχηγὸς τῆς πολυανθρώπου οἰκογενείας του, πρὸ πολλοῦ, διὰ μέσου τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του, ἐδοκίμασε κατὰ πολλοὺς τρόπους, καὶ ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι, νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν τῆς Σπάρτης, καὶ μάλιστα τῆς ἐπαρχίας Λιμενίου, κατὰ τῶν καθεστώτων, τὴν ὁποῖαν ὁ ἀδελφὸς του Ἰωάννης, ἐπικαλεῖ οἰκίαν του, τουτέστι κτῆμα ἰδικόν του.

Τόσον ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καθὼς καὶ ὁ Ἀναστάσιος Π. Μαυρομιχάλη, πότε ὁ εἷς καὶ πότε ὁ ἄλλος, καταπατοῦντες τὰ καθεστῶτα, ἤρπασαν τὰ Τελωνιακά δικαιώματα, σφετερισθέντες πολυτρόπως τὰ χρήματα.

Τόσον αὐτοὶ οἱ δύο, καθὼς καὶ ὁ ἄλλος ἀδελφὸς τοῦ αὐτοῦ Π. Μαυρομιχάλη Κωνσταντῖνος, ἔγραψαν οἱ ἴδιοι πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον Κάτω Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, καὶ πρὸς τὸν Διοικητὴν Σπάρτης καὶ Καλαμάρας, ὅτι ἡ ἄρπαγὴ τῶν δημοσίων χρημάτων τοῦ Τελωνείου δὲν εἶναι ἔγκλημα, ἀλλὰ ἀπόλαυσις κατὰ δικαίωμα, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας των, ἐνῷ ἀπὸ τὰς ἐπιβλίας τῆς Οἰκονομίας ἀποδεικνύονται σημαντικαὶ πεισίτες χρημάτων, τὴς ὁποίας ἔλαβεν αὐτὴ ἡ οἰκογένεια, καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔπραξαν κατὰ διαταγὴν τοῦ σεβαστοῦ ἀδελφοῦ των Πέτρου· καὶ ὅτι δὲν συγχωρεῖσιν ἐπιστάτην τοῦ Τελωνείου εἰμὴ τὸν ἰδικόν του Γρηγόριον τὰ ὁποῖα εἶναι δῆλον ὅτι ἔγειναν κατὰ ἐντολὴν τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, διότι ἐντολὴς καὶ ὁδηγὸς τῶν πάντων ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ Π. Μαυρομιχάλη πρὸς τὸν φίλτατον υἱόν του Ἀναστάσιον, μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁδηγεῖ καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἄλλους μετὰ πνεῦμα ἀνταρσίας εἰς τὴν διὰγωγὴν των, καὶ μετὰ ἐγκληματικὰς συμβουλάς κατὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, μετὰ σκοποῦ, ἰδιαιτέρως, πιστὴν μὲν ῥήτου, ποτὲ δὲ κεκαλυμμένον, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος Σπάρτης.

4. Ὅτι κατὰ τὴν 7 Ἀπριλίου 1830, ἤτοι τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, ὁ Ἰωάννης Μαυρομιχάλη διήγειρε τοὺς κατοίκους τῆς Γέμιδος, ἵνα συγκροτήσων συνέλευσιν, διασπείρων ψευδεῖς φήμας, ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ 12 τοῖς 0/0 εἰς τὰ πρεῖντα τῆς Σπάρτης, καὶ ἄλλας φθεροποιὰς καὶ ἀνατρεπτικὰς τῶν καθεστώτων καὶ τῆς γενικῆς ἡσυχίας φήμας, ζητῶν καὶ λαμβάνων παρὰ τοῦ ὄχλου ὑπογραφαί, ἵνα ἀποκινηθῇ ὁπαδὸς, καὶ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλῆς νὰ τοὺς ἐλευθερώτῃ.

5. Τόσον ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καθὼς καὶ ὁ Ἀναστάσιος, ἐξήσαν ἐμφύλιον πόλεμον, προξενούντες φόνους καὶ ἄλλα κακά.

6. Ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος, κατὰ τὰς ἀναφράς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σπάρτης, μέλη τινὰ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἐξώκειλαν εἰς φανεράν καὶ ἐνὸπλιον ἀντίστασιν κατὰ τοῦ Διοικητοῦ, βάζοντες αὐτὸν, ἵνα ἀποφύγῃ σύγκρουσιν ὅπλων, νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Λιμνί, φεβριζόντες διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν τοῦ Διοικητοῦ, τὰ πληρώματα τῶν ἐκεῖ ἀγκυρωμένων ἐθνικῶν πλοίων, κόπτοντες δὲ ὁπαδῶν των τὰς καμήλους τῶν αὐτῶν πλοίων, καὶ ὑβρίζοντες τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

7. Ἐσύστησαν ἀνταρτικὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας ἐπὶ κεφαλῆς ἐτέθη ὁ ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Ἀργεῦς δραπέτης Ἡλίας, λεγόμενος Κατσάκος, ὑπαγόμενος εἰς τὸ ἐκεῖ Πρωτόκλητον, ὅπου ἐγκατέστη παρὰ τοῦ ἐξαδελφοῦ του Ν. Π. Μαυρομιχάλη.

8. Ταῦτοχρόνως μετὰ τὰ τοιαῦτα, ἐγκατέλειπεν ὁ Π. Μαυρομιχάλης τὴν Γερουσιαστικὴν ἑδρὰν, καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ ἐξαπέστειλεν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἣτις ἀποδεικνύει τὰ αἰσθήματά του, τὰ φρονήματά του, καὶ τὸν σκοπὸν του, ὅτι ἐφυγεν ἵνα ὑπάγῃ ἐν μέσῳ τῶν περὶ ἡμερῶν ὄχι ὀλίγων ἐκτραγέων γνωστῶν ἀνταρτικῶν κινήσεων.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπάντων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναφί-

ρει ὅτι κατὰ τοῦ Π. Μαυρομιχάλη ὑπάρχει ὕλη ἐγκληματικῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Π. Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 22 Δεκεμβρίου.

Ἡ προσωρινὴ Κυβερνητικὴ τοῦ Βελγίου ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνοδον τὴν ἐξῆς πρᾶξιν τῶν ἐν Λονδίῳ συμβουλευομένων Πληρεξουσίων τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων.

Πρωτόκολλον τοῦ ἐν τῷ ἀρχεῖφ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν 20 (4) Δεκεμβρίου γενομένου συλλόγου, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας, Πρωσσίας καὶ Ῥωσσίας.

Λαβίντες οἱ τῶν πέντε Αὐλῶν Πληρεξούσιοι τὴν ῥητὴν συγκατάθεσιν τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνακωχὴν, ἣτις περὶ τὴν εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐδέχθη καὶ ὁ τῶν Κάτω-Χωρῶν Βασιλεὺς, ἐπειδὴ ὁ σύλλογος, σταματήσας τὴν αἵματοχυσίαν, ἐξέπληρωσεν οὕτω τὸ πρῶτον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθη, συνήλθον διὰ νὰ συμβουλευθῶσι, ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐπομένως, διὰ νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ἀταξίαι, τὰς ὁποίας ἐπέφερον αἱ κατὰ τὸ Βέλγιον συμβᾶσαι ταραχαί εἰς τὸ διὰ τῶν συνθηκῶν τοῦ 1814 καὶ 1815 καθεστὸς σύστημα.

Συζητήσεται διὰ τῶν εἰρημένων συνθηκῶν τὴν ἔωσιν τοῦ Βελγίου μετὰ τῆς Ὀλλανδίας αἰσθησάσαι αὐτῆς Δυνάμεις, τῶν ὁποίων οἱ Πληρεξούσιοι εὐρίσκονται τὴν ὥραν ταυτὴν συνηθροισμένοι, διενεούντο νὰ καταστήσῃσι δικαίαν ἰσοσταθμίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ νὰ βεβαιώσῃσι τὴν διατήρησιν τῆς καθολικῆς εἰρήνης.

Τὰ κατὰ τοῦ τελευταίου τέσσαρτος μηνὸς συμβεβηκότα ἀποδείξαντες κακὴν τύχην ὅτι τὸ ἐντελὲς ἐκεῖνο σύγκραμα, τὸ ὁποῖον ἤθελον νὰ διαπράξωσιν αἱ Δυνάμεις ἐκ τῶν δύο ἐκείνων τόπων, δὲν εἶχε κατορθωθῇ, καὶ ἦγον εἰς τὸ ἐξῆς ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ, ὅτι τοιοῦτοτρόπως διαλύεται ἡ ὑπόθεσις αὐτῇ τῆς ἐνώσεως τοῦ Βελγίου μετὰ τῆς Ὀλλανδίας, καὶ ὅτι γίνεσθαι ἐντεῦθεν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν αἱ Δυνάμεις εἰς ἄλλους συμβιβασμούς διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ βουλαί, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ἡ ἔωσις αὕτη.

Ἡνωμένον μετὰ τὴν Ὀλλανδίαν, καὶ συστατικὸν μέρος ὄν τοῦ βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν, τὸ Βέλγιον, εἶχε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ μέρος του ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χρεῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλείου, καὶ ἐκ τῶν υποχρεώσεων, τὰς ὁποίας τὸ εἶχον κάμει αἱ συνθήκαι νὰ ὁμολογήσῃ πρὸς τὰς ἄλλας Δυνάμεις. Ἡ δ' ἐκ τῆς Ὀλλανδίας ἀποχωριστὴς τὸν δὲν δύναται νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ τοῦ μέρους ἐκείνου τῶν χρεῶν καὶ υποσχέσεών του.

Ὅθεν θέλει ἐνασχοληθῇ ὁ σύλλογος εἰς τὸ νὰ συζητήσῃ καὶ διαρρυθμίσῃ τοὺς νέους συμβιβασμούς τοὺς καταλληλοτέρους εἰς τὸ νὰ συναρμόσῃσι τὴν μελλουσαν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου μετὰ τοὺς ὅρισμους τῶν συνθηκῶν, μετὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀσφαλείαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων, καὶ μετὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσοσταθμίας ἐπὶ τοῦτο δὲ ἐξακολουθῶν ὁ σύλλογος τὰς διαπραγματεύσεις του μετὰ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, θέλει παρακαλεῖται τὴν προσωρινὴν τοῦ Βελγίου Κυβέρνησιν νὰ στείλῃ ὅσον τάχιστα εἰς Λονδὸν ἐπιτρόπους ἐφοδιασμένους μετὰ ὁδηγίας καὶ πληρεξουσίου ἀρκετὰ

τεταμέναις, ὥστε νὰ συμβουλευθῶσι καὶ ἀκουσθῶσι περὶ τὸν ὅτι δύναται νὰ εὐκολύνῃ τὴν ὀριστικὴν παραδοχὴν τῶν συμβιβασμῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται.

Οὕτως δύνανται νὰ παραβλάψωσιν εἰ συμβιβασμοὶ τοὶ τὰ δίκαια, τὰ ὅποια ὁ Βασιλεὺς τῶν Κάτω—Χωρῶν καὶ ἡ Γερμανικὴ Συμπολιτεία ἔχουν πρὸς τὸ μεγαδουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου.

Συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων νὰ κοινοποιηθῇ τὸ παρὸν πρωτόκολλον εἰς τὸν Πληρεξούσιον τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω—Χωρῶν, καὶ νὰ ἀγαθῇ δι' ἀντιγράφου πρὸς τὸν Λόρδον Πονσόμδην καὶ Κύριον Λέσσονα μετὰ τῆς συναπτομένης ἐπιστολῆς, δ' ἂν κοινοποιήσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν προσωρινὴν τοῦ Βελγίου Κυβερνητικὴν ΕΣΤΕΡΑΖΗΣ ΒΕΣΣΕΜΒΕΡΓΙΟΣ, ΤΑΛΛΕΙΡΑΝΔΟΣ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ, ΒΟΥΛΟΒ, ΔΙΕΒΗΝ, ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ.

(Le Moniteur.)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Ναυπλίου, 3 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὸ 6 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας ἐδημοσιεύσαμεν τὸν κατάλογον τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πραστοῦ γενομένης ἀδράς συνδρομῆς ὑπὲρ συστάσεως δημοσίων σχολείων. Εἰς τὸ φιλάλθρων τούτο καὶ θεάρεστον ἔργον πρῶτος ἔδωκε τὸ παράδειγμα ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς ἐπαρχίας καὶ εἰ τῶν μοναστηρίων ἡγούμενοι. Ἡ δὲ προτροπὴ τοῦ Διοικητοῦ Κυρίου Μ. Δαμιράλη συνετέλεσεν, ὥστε νὰ συνεισφέρωσι καὶ εἰ ἰδιῶται φιλοτιμώτατα εἰς τὴν σύστασιν τῶν κοινῶν παιδευτηρίων.

Ἀπὸ τῶν χρημάτων τούτων κτίζονται ἤδη δημόσια σχολεῖα εἰς Λεωνίδιον, Ἄγιον Ἀνδρέαν, καὶ Πραστόν. Ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐνθαρρύνουσα τὴν προθυμίαν τῶν πολιτῶν κατὰ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, πέμπει εἰς Λεωνίδιον διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀλληλοδιδασκτικῆς, κατ' αἴτησιν τῶν κατοίκων ἀνδεχθεῖσα τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν, καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων βιβλίων.

Ὁ ἐν Σύρᾳ Κύριος Σπυρίδων Σημιριώτης ἔμπορος ἐπρόσφερε δωρεὰν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μυστεῖον δύο ἀνάγλυφα, τὸ μὲν εἰς εἶδος θυριδίου, τὸ δὲ ἔχον δορύμυχον, καὶ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: „Νίκη φέρε Χρηστὴ Χαίρει.“

—Ὁ Κύριος Γεώργιος Καπέλλας ποτὲ Ἀντωνίου Χίχλακα, εὐχαριστήθεις νὰ λάβῃ μόνα τὰ ἔξοδα τῆς ἀνασκευῆς, ἔχαρισε στήλην ὠραίαν καὶ μεγάλην, φέρουσαν ψήφισμα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς Σύρου, παλαιὸν καὶ πολλὰ περιέργον.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 297.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Δημόσιος Συνήγορος τοῦ Πρωτοκλήτου, δι' ἐγγράφου τοῦ ὑπ' Ἀρ. 53, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Λακωνίας, τὸν Νικόλαον τοῦ Δημητράκη Νικολάκη ἀπὸ παλαισχωρῶν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατὰ τοῦ Δημητρίου Ταμπουρῆλου ἐκ Πραστοῦ, εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ Χρήστου Τζιτζιμιάνου Κρισμίτου.

Ἐπειδὴ δὲ, προσκληθεὶς δι' ἐνταλμάτων ὑπ' Ἀρ. 1392 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Λακωνίας, καὶ ὑπ' Ἀρ. 19 τοῦ Πρωτοκλήτου Λακεδαιμόνος καὶ Μονεμβασίας, εἰσέτι δὲν ἐνεφανίσθη, μ' ὅλον ὅτι παρήλθεν ἡ διωρισμένη ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμία.

Τὸ Δικαστήριον κατ' ἐπανάληψιν τῶν προλαβόντων δύο ἐνταλμάτων, καὶ αἰτιολογημένην αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ Κ. Παναγιώτου Δεαγγέλου, ἐντέλλεται τῷ εἰρημνικῷ Νικολάῳ τοῦ Δημητράκη Νικολάκη, διὰ τοῦ παρόντος τρίτου ἐντάλματος, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τῆς καταχωρήσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ ἐντάλματος τούτου· ἄλλως δὲ θέλει τεθῇ ὑπὸ μετέγγυον ὅλη ἡ περιουσία αὐτοῦ κινήτῃ καὶ ἀκίνητῃ.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἐντάλματος νὰ κολληθῶν εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ· ἔτερον νὰ πεμφθῇ πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Μισθρᾷ, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ἀπὸ τοῦ Γραμματέως ὁ ὑπογραμμενὸς Γ Βάλβης.

Ποικίλα.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἱερατείου.

Κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν χρονολόγιον τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 ἔτους, εὐρίσκοντο ἐν τῇ Γαλλίᾳ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως (τοῦ 1789) 18 ἐπαρχιακαὶ ἐκκλησίαι, ἧτοι ἀρχιεπισκοπαί, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δύο, τοῦ Σαίεσβούργου καὶ τοῦ Καμεράκου. Αἱ δ' ἐπισκοπαὶ ἐλογίζοντο εἰς 113. — Τώρα δὲ ἡ Γαλλία ἔχει 14 μὲν ἀρχιεπισκοπὰς, 66 δ' ἐπισκοπὰς· 33,000 εἶναι αἱ ἐνορίαι. — Συγκεφαλαιουμένων δὲ τῶν ἀρχιερέων, τῶν πρωτοσυγκέλλων, τῶν κανονικῶν, τῶν διδασκάλων καὶ διευθυντῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων, κτλ., γίνεται ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἱερέων εἰς 38,388, ὅστις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐλογίζετο εἰς 73,000. — Τὸ πλῆθος τῶν τῆς Γαλλίας κατοίκων, τὸ ὅποιον ἦτο τότε 25 ἑκατομμύρια, ἀαβαίνει κατὰ τὸ παρὸν εἰς 32.

Εἰδοποιήσις. — Ὁ παρατῆ φρουρὰ τοῦ τῶν Καλαβρύτων Διοικητοῦ ἐνισκόμενος εἰκοσιπέντε ἄρχος Ἀθαλάσιος Θαλάκου Ἠλζιάμη ἀπὸ Σουλῆ ἐλελυτήτε περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς, ἀφῆσας τινὰ πράγματα εἰς τὸ ἐκεῖ Διοικητήριον, τῶν ὁποίων ὁ κατάλογος εὐρίσκεται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Στρατιωτικῶν. Εἰδοποιεῖται λοιπὸν εἰς κληρονόμους αὐτοῦ, διὰ νὰ φρονίσωσι περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΥΔΡΑΣ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 71 πλοῖα, εἰς ὧν 67 μὲν ἑλληνικά, 2 δ' ἰόνια, ἐν Ρωστικόν καὶ ἐν Ναυπολιτικόν. — Ἐλθόντα, 6 μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 17 δ' ἐκ Κρήτης, 33 ἐκ διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 8 ἐκ Ναυπλίου, ἐν ἐκ Μικραθωνητικῶν, 4 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, ἐν ἐκ Τούρκου (Τούνη) καὶ ἐν ἐκ Ζακύνθου. — Καὶ 405 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν. — Εἶδη εἰσρχθέντα: — Τρόφιμα, χειροτεχνήματα, ζυλῖα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 83 πλοῖα, εἰς ὧν 79 μὲν ἑλληνικά, 2 δ' ἰόνια, ἐν Ἀγγλικόν, καὶ ἐν Ναυπολιτικόν. — Διευθυνθέντα, 47 μὲν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 12 δ' εἰς Νάυπλιον, 8 εἰς Κρήτην, ἐν εἰς Θεσσαλονίκην, 6 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 2 εἰς Περγέστην, ἐν εἰς Σμύρνην, 5 εἰς Ἀθήνας, ἐν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ἐν εἰς Μπουσάλιν. — Καὶ 360 πλοῖα εἰς διαφόρων μερῶν. — Ἐξαγωγή ἐκ τῶν εἰσρχθέντων εἰς:

